

مشاور رییس جمهور ، خواستار حذف بیمه کارگران ساختمانی شد

صادق کار

شورای نگهبان هم تصویب شود و با ابلاغ آن، مشکل اکثر سازندگان مسکن کشور حل شود!

اکبر ترکان در حالی حق بیمه کردن کارگران ساختمانی را به دروغ عامل اصلی بیکاری کارگران و سهم بیمه‌ی کارفرماهای بخش ساختمان را (شبه پول زور) می‌داند و از شورای نگهبان می‌خواهد قانونی را که مجلس با تصویب آن ۴۰۰ هزار کارگر را از بیمه محروم کرده تصویب و ابلاغ کند، که خودش و مدیرانی که پای حرفهایش نشسته‌اند بهتر از هرکس می‌دانند، که دلایل و نه «دلیل» رکود بخش ساختمان به رغم کمبود مسکن در اکثر شهرهای کشور، عوامل دیگری مانند، سقوط قدرت خرید مردم، نرخ بالای بهره‌ی بانکی، گرانی مصالح ساختمانی، گرانی عوارضی که دولت و شهرداری‌ها بابت صدور جواز ساخت می‌دهند، افزایش قیمت سوخت و آب و حذف سوبسیدها توسط دولت و محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها است و سهم کارفرما کم‌ترین نقش و اثر را در افزایش بهای تمام شده‌ی ساختمان و رکود بیکاری در این بخش اقتصادی دارد.

بدیهی است که بدون ایجاد دگرگونی در هزینه‌های فوق، ولو با حذف بیمه‌ی کارگران ساختمانی، بالاخص بدون افزایش واقعی قدرت خرید کارگران، محال است که رکود بخش مسکن به رغم کمبود شدید مسکن پایان بیابد و به تبع آن اشتغال ایجاد شود.

هم‌اکنون در شهرهای بزرگ و به ویژه در تهران، ده‌ها هزار آپارتمان آماده‌ی فروش و اجاره وجود دارند که بدون خریدار و

در حالی که اختلاف میان دولت با مجلس و شورای نگهبان بر سر بسیاری از مسائل همچنان ادامه دارد، اما به نظر می‌رسد این اختلافات به هنگام برخورد با حق و حقوق کارگران به صفر می‌رسد و هر سه با خوبی و خوشی به راحتی با هم به تفاهم می‌رسند.

در این ارتباط مثال‌های زیادی می‌توان آورد. تازه‌ترین هم داستان، تصویب لایحه‌ای در مجلس در ارتباط با موضوع بیمه‌ی کارگران ساختمانی است که با محدودیت‌هایی که در آن در نظر گرفته شده، عده‌ی زیادی از کارگران را از بیمه شدن محروم می‌کند. سخنرانی اکبر ترکان مشاور رییس جمهور برای تعدادی از مدیران در شهر بجنورد، گرچه تنها مورد از این نوع بده‌بستان‌ها نیست، ولی نمونه‌ای از مناسبات برادرانه‌ی این سه نهادعلیه کارگران است.

بنا به گزارش خبرگزاری «ایلنا»، اکبر ترکان مشاور عالی رییس جمهور و رییس سازمان مهندسی ایران که در چهارم آذرماه برای افتتاح ساختمان نظام مهندسی خراسان شمالی به بجنورد سفر کرده بود، سهم حق بیمه‌ی کارفرما برای بیمه کردن کارگران را «شبه پول زور» و بیمه را علت اصلی بیکاری کارگران ساختمانی اعلام کرد.

مشاور عالی رییس جمهور در بخش دیگری از سخنرانی‌اش در نشست مدیران خراسان شمالی، اظهار امیدواری کرد که طرح مصوب مجلس (همان طرحی که پس از تصویب در مجلس کارگران ساختمانی علیه‌اش اعتراض کردند و تجمع بر پا کردند) برای کاهش بیمه‌ی ساختمانی، به زودی توسط

خوشبختانه حنای وعده‌های دهن‌پرکن و دروغین مسئولین دولتی، مجلس و سایر نهادهای حکومتی به کارگران رنگ باخته و دیگر کمتر کسی فریب این حرف‌ها را می‌خورد.

همان‌طور که توقف اجرای قوانین حمایتی و حزب اکثر کارگران از شمول قانون کار که به بهانه‌ی دروغین ایجاد اشتغال صورت پذیرفت، نتایج کاملاً معکوس داشت، با حذف کارگران ساختمانی از شمول بیمه نیز بر خلاف توجیه فریب‌کارانه‌ی معاون رییس جمهور، اشتغالی ایجاد نخواهد شد. از این روست که کارگران در مقابل این اقدامات سکوت نمی‌کنند و از هر امکانی برای مقابله با ترفندهای حکومت بهره می‌گیرند، اقدامات مذکور را به چالش می‌کشند و برای برهم زدن توازن قوای موجود به سود کارگران تلاش می‌ورزند.

گسترش اعتراضات و پیشرفت امر سازمان‌گری، منجمله تلاش‌های ارزش‌مندی که هم‌اکنون برای تشکیل ارگانی که بتواند بیشترین نهادهای کارگری موجود و فعالیت‌های‌شان را هماهنگ و ثمربخشی‌شان را افزون کند و در مبارزات کارگران اثر سازنده بگذارد، با تمام کم و کاستی‌هایش، پاسخ‌درخوری است به نیاز روز کارگران و گام مهمی در راه ایجاد یک سازمان نیرومند سراسری کارگری با دورنمای برهم زدن توازن قوای اجتماعی به سود کارگران.

مشتری مانده‌اند و علت اصلی آن نیز بنا به اقرار عده‌ای از مسئولین و نظر کارشناسان، گرانی خانه‌ها و به واقع برهم خوردن شدید توازن میان درآمد و هزینه‌ی مردم عادی است.

کاهش متوسط مساحت خانه در ایران به میزان ۱۰ متر مربع، از همین مسئله نشأت می‌گیرد.

اما دولت و کارفرمایان که دست‌شان در یک سفره است و خدا و خرما را با هم می‌خواهند، به جای کمک به افزایش قدرت خرید مردم، که بیشترین سهم را در رونق اقتصادی دارند، با زدن از دستمزد و گران کردن کالاها و خدمات، از قدرت خرید مردم می‌کاهند و به بحران دامن می‌زنند.

حذف بیمه‌ی کارگران ساختمانی در شرایطی که دستمزدها بنا به تازه‌ترین برآوردها حدود یک‌سوم خط فقر است و حداقل بیش از نیمی از درآمد ماهیانه‌ی کارگران صرف اجاره‌ی یک خانه‌ی ۴۰-۵۰ متری در مناطق جنوبی شهرهاست و بیشترین آمار تلفات حوادث شغلی در بخش ساختمان اتفاق می‌افتد و مرتباً این آمار رو به صعودند، در واقع امر به معنی کاهش غیر مستقیم دستمزدها و سپردن کارگران به دست خداست.

زیرا علاوه بر آن که بخشی از هزینه‌ی دارو و درمان کارگر که باید توسط بیمه پرداخت شود به گردن خود کارگر می‌افتد، کارگر در صورت صدمه دیدن و کشته شدن، از کار افتاگی و بازنشستگی از حق و حقوق ابتدایی‌اش محروم می‌ماند تا جیب برج‌سازها پرپول‌تر شود و دولت هم بی‌دغدغه عوارزش را بی‌کم و کاست وصول کند.

نکته‌ی دیگر این‌که، مشاور عالی رییس جمهور ظاهراً آن‌چنان نگران حق و حقوق «مستضعفین» برج و باروساز است که گویا یادش رفته، رییس‌اش در روز کارگر همین امسال در کنار چند وعده‌ی دهن‌پرکن دیگر که به کارگران داد، به کارگران ساختمانی وعده‌ی بیمه شدن‌شان را داد و گفت: در زمینه‌ی پوشش دفترچه‌ی بیمه، شنیده‌ام برخی از کارگران ساختمانی از این امتیاز محروم‌اند. آقای ربیعی باید برای حل مشکل کارگران ساختمانی و کارگران فصلی اقدامی جدی انجام دهد.

یک هزار کارگر ساختمانی که بسیاری از آن‌ها جزو نمایندگان کارگران ساختمانی و فعالان صنفی بودند و یک هفته قبل از حمایت مشاور عالی رییس جمهور از مصوبه‌ی ضد کارگری مجلس، تجمع اعتراضی کردند و علیه این مصوبه‌ی ارتجاعی و ضد کارگری مجلس شعار دادند، خواسته‌ی اصلی‌شان لغو لایحه‌ی مجلس و انجام این وعده‌ی رییس جمهور در روز کارگر بود.

📖 از تجربه دیگران:

اتحادیه‌های کارگری در امریکا – بخش سوم

اریک اولین رایت و جول راجرز

نقش اتحادیه‌های کارگری - ادامه

قدرت سیاسی

بیشترین مباحثات در اتحادیه‌ها صرفاً بر موضوع قدرت اقتصادی و تأثیر اتحادیه‌ها بر بازار کار متمرکزاند. اگر چه این موضوع بدون شک محرکه‌ی اصلی بیشترین کارگران برای پیوستن به اتحادیه‌هاست، اما به هیچ‌وجه تنها نقش پراهمیتی که اتحادیه‌ها در جامعه ایفا می‌کنند، نیست.

اتحادیه‌ها مشخصاً از این توان برخوردارند که پای شهروندان بیشتری را به روندهای دموکراتیک در جامعه باز کنند. شهروندان متمیزه، منفرد و منزوی معمولاً به نیروی سیاسی منفعل و بی‌التفات تبدیل می‌شوند. مسئله‌ی «نادانی معقول»^۱ موجب می‌شود بتوان انسان‌ها را به راحتی مسخ کرد و از مشارکت در حیات اجتماعی وازد. در شرایط نبود یک حس هم‌بستگی قدرت‌مند، حس وظیفه‌مندی شهروندی نیز شکوفا نخواهد شد.

اتحادیه هم‌چنین مشکلات سازمانی و خیم را حل و فصل می‌کند؛ با قراردادن اطلاعات در اختیار اعضایش، مشکل «نادانی معقول» در مورد موضوعات سیاسی را تخفیف می‌دهد و هزینه‌های فردی برای مشارکت فعال در حیات اجتماعی را به میزان قابل توجهی پایین می‌آورد. اتحادیه، به عنوان یک سازمان، گاه مستقیماً با احزاب سیاسی سروکار می‌یابد.

این امر به هنگام کارزارهای انتخاباتی به احزاب کمک می‌کند که یک مشکل بزرگ را از پیش پای بردارند: بسیج مردم برای شرکت در انتخابات، چه به عنوان رأی‌دهنده و چه به عنوان فعال سنادهای انتخاباتی. یک جنبش اتحادیه‌ای قوی می‌تواند کار داوطلبانه‌ی لازم برای کارهای اجرایی انتخاباتی را فراهم آورد و به این ترتیب با نفوذ پول در کارزارهای انتخاباتی مقابله کند.

این یک دلیل مهم برای این واقعیت است که در جوامعی که از اتحادیه‌های قوی برخوردارند، نرخ مشارکت انتخاباتی بالاتر است و سیاست‌های عمومی، در مجموع گرایش قوی‌تری به تأمین منافع گروه‌های وسیع‌تری از شهروندان عادی دارند تا منافع گروه‌های ایت جامعه.

اتحادیه‌ها قطعاً تنها نوع تشکلهای داوطلبانه‌ای نیستند که می‌توانند در شکل دادن به هم‌بستگی و فراهم آوردن امکان دموکراتیک مشارکت سیاسی نقش داشته باشند. اما اتحادیه‌ها، نسبت به سایر تشکلهای بالقوه، دارای دو مزیت‌اند:

اولاً آنها پیوند محکمی با محل کار دارند و کارگران به هر رو در محل کار نوعی از هم‌بستگی مبتنی بر وابستگی متقابل را تجربه می‌کنند. خود محل کار نوعی تعاون از انسان‌های متعامل است و این، بنیانی اجتماعی را برای ایجاد هم‌بستگی‌های عمیق‌تر از طریق سازمان‌یابی آگاهانه فراهم می‌آورد.

دوم این که اتحادیه‌ها از این پتانسیل برخوردارند که به یک جنبش توده‌گیر - که جنبش کارگری نامیده می‌شود- تبدیل شوند، زیرا در سرمایه‌داری معاصر اکثریت عظیم افراد بالغ «کارورز»‌اند و بیشتر این کارورزان فاقد اختیار و آمریت مدیریتی در محیط کاراند. جنبش کارگری این پتانسیل را دارد که به هم‌بستگی‌های گسترده و جامعی شکل بخشد.

یک جلوه از نقش جنبش اتحادیه‌ای در تقویت خودآگاهی جنبش زنان

جنبش کار یکی از مهم‌ترین طرُق‌ی است که از مجرای آن، افراد می‌توانند به حس پیوند با دیگران نائل آیند، به گونه‌ای که به فعالیت سیاسی هم‌چون فعالیت‌های با معنا نگرینسته شود.

اتحادیه‌های کارگری به دو طریق موجب گسترش مشارکت دموکراتیک‌اند. اول این‌که آنها، آنچه را که می‌توان «هم‌بستگی ارگانیک» نامید، تقویت می‌کنند. اتحادیه‌ها سازمان‌هایی‌اند که در یکی از مهم‌ترین «فرارگاه»‌های انسان‌ها، یعنی در محل کار آنها، جا گرفته‌اند.

در کشورهایی که از یک جنبش کارگری چالاک برخوردارند، اتحادیه‌های مستقر در محل کار دست به سازماندهی انواع فعالیت‌ها می‌زنند و برای مشارکت در بسیاری تصمیمات جمعی در محیط کار به کارگران کمک می‌کنند.

در بسیاری از کشورهای اروپایی «شوراهای محل کار» وجود دارند، که کارگران در آنها، از طریق اتحادیه‌هاشان، به رتق وفتق امور مربوط به سلامت و ایمنی می‌پردازند، بر شرایط کار نظارت و به شکایات رسیدگی می‌کنند و به بسیاری امور دیگر دست می‌یازند.

در چنین اوضاعی اختلاف با مدیریت به مراتب بیشتر، یک مبارزه‌ی جمعی تلقی می‌شود تا یک درگیری فردی. از طریق این قبیل فعالیت‌هاست که وابستگی متقابلی که در نفس کار وجود دارد می‌تواند به حس هم‌بستگی فراروید و این هم‌بستگی به نوبه‌ی خود می‌تواند موجب حضور گسترده‌تری در فضای سیاسی دموکراتیک گردد.

یک جنبش اتحادیه‌ای قدرتمند کاری بیشتر از ارائه‌ی نوعی تجربه‌ی زندگی به انسان‌ها انجام می‌دهد. اتحادیه بر هویت آنان تأثیر می‌بخشد و حسی از هم‌پیوندی و هم‌بستگی را در آنان ایجاد می‌کند.

¹ «نادانی معقول» به کیفیتی اطلاق می‌شود که هزینه‌ی آموزش از بهره‌ی ممکنه‌ی آنچه آموخته می‌شود، تجاوز کند.

اخبار خارجی:

جریان ششمین کنگره‌ی حزب کمونیست کوبا، منعقدہ در آوریل ۲۰۱۱، این بود که ۸/۱ میلیون نفر از بخش دولتی به بخش خصوصی جابه‌جا شوند.

کوبا:

رشد سریع بخش خصوصی

ایکوال تایم، ۲۵ نوامبر ۲۰۱۴

اکنون، بیش از چهار سال بعد از آن تاریخ^۱، یک سوم از این تعداد جابه‌جا شده است. این تغییر وضع بودجه‌ی دولت را نیز محسوساً بهبود بخشیده است، زیرا هم پرداخت‌های دولت کمتر شده و هم درآمدهای آن، به یمن مالیات بر درآمد تا ۵۰ درصد، افزایش یافته است.

رشد لیبرالی شدن

حق اشتغال به مشاغل خصوصی در ابتدا محدود به فعالیت‌های مرتبط با توریسم بود. اما بعداً به خرده‌فروشی و کار پیدی، از کشاورزی تا لوله‌کشی، بسط یافت و اکنون شامل بخش بزرگی از فعالیت‌های اقتصادی است.

مردم هم این تغییرات را تعقیب می‌کنند. فیدل، که به خرازی اشتغال دارد، با برخوردی بسیار انتقادی به زمان «رهبر بزرگ» می‌گوید: «الان زندگی بهتری دارم.»

او می‌افزاید: «زمان فیدل، هیچ کاری نمی‌شد کرد. الان آزادی بیشتری داریم و من آنچه را که نیاز دارم از کارم درمی‌آورم.»

دلیل عمومی کوبایی‌هایی که طرف مصاحبه‌ی «ایکوال تایم» قرار گرفتند، در پاسخ به این سؤال که «چرا خودفرما شدی؟» این بود که «با همان میزان کار درآمد بیشتری دارم.»

مایکول می‌گوید: «زنی که من تراس‌اش را برای سالن آرایش‌ام اجاره کرده‌ام، بازنشسته است. درآمدی غیر از حق بازنشستگی ندارد؛ یعنی ۳۰۰ پزو در ماه. این برای زندگی خیلی کم است. وضع من خیلی بهتر است.»

مایکول نمی‌خواهد حرفی از میزان درآمدش بزند. اما می‌گوید که یک مشتری خارجی بابت یک اصلاح سر، ۷۵ پزو می‌دهد.

طبق آخرین گزارش دفتر مرکزی آمار و اطلاعات، دستمزد متوسط اهالی کوبا اکنون ۴۷۱ پزو در ماه است. برخی این را یک بهبود چشمگیر در وضع معنا می‌کنند، زیرا افزایش هزینه‌ها از سال ۲۰۰۵ به این سو، حدود ۱۰۰ پزو بوده است. اما برخی از اقتصاددانان و شهروندان کوبایی با روش محاسبه موافق نیستند.

برابر گزارش مرکز سراسری اتحادیه‌های کارگری کوبا، قدرت خرید واقعی مردم در خلال ۱۰ سال گذشته به دلیل تورم، اُفت قابل توجه داشته است. اما قدرت خرید کسانی که با توریست‌ها معامله داشته‌اند افزایش قابل ملاحظه‌ای داشته است.

رودی، که راننده‌ی تاکسی است و پول کمتری نسبت به سرویس‌های مسافربری که راهنما هم دارند از مسافران

رستوران و غذاخوری خانگی، رانندگی تاکسی و مهمانداری به ترتیب عمومی‌ترین فعالیت‌های بخش خصوصی‌اند

مایکول، آرایش‌گر، می‌گوید: «هفت ماه پیش شروع کردم. الان یک تعداد مشتری خارجی دارم، اما بیشتر مشتری‌هایم کوبایی‌اند. آدم اگر برای خودش کار کند، پول بیشتری درمی‌آورد، اما مسئولیت‌هایش هم بیشتر است. من الان اطمینانی ندارم آخر ماه درآمد چقدر خواهد بود.»

مایکول یکی از ۲۸ هزار کوبایی است که از اول امسال «خودفرما» شده‌اند.

طبق آخرین آمارهای رسمی، اکنون حدود ۵۰۰ هزار نفر در کوبا «خودفرمایند». این آمار حکایت از افزایشی برابر سه هزار نفر در ماه دارد.

این یک رکورد است، اما هنوز از تعداد کسانی که در این جزیره در استخدام دولت‌اند، بسیار کمتر است.

حدود ۵/۴ میلیون نفر از پنج میلیون نفری که در کوبا به لحاظ اقتصادی فعال‌اند، در استخدام دولت‌اند.

اما تعداد این افراد، از سال ۲۰۰۸ که راتول کاسترو به قدرت رسیده، مدام کاهش یافته است.

طبق گزارش سالانه‌ی مرکز سراسری اتحادیه‌های کارگری کوبا، در حال حاضر، نسبت به سال ۲۰۰۹، ۶۰۰ هزار نفر از کارمندان دولت کاسته شده است.

این انتقال هنوز خاتمه نیافته است. پیش‌بینی مقامات کوبا در

اعتصاب کارگران بندر در ساعت ۵ صبح روز یکشنبه آغاز شد. علاوه بر بندر آنتورپ، کار در بنادر گنت و زیبروگه نیز متوقف شد.

اتحادیه‌ها همچنین در ایالات لیمبورگ، هاینولت و لوگرامبورگ دست به اعتصابات مقطع زدند.

خدمات مسافری راه‌آهن در سراسر کشور نیز کم یا بیش دست‌خوش اعتصابات بود.

سرویس تالیس، که قطارهای سریع‌السیر بین پاریس، بروکسل و آمستردام را در اختیار دارد، از روز یکشنبه تا کنون ناگزیر به ترک ایستگاه مرکزی آنتورپ، لغو برخی از برنامه‌های حرکت و انتخاب مسیر بدیل برای برخی دیگر از برنامه‌هایش شده است.

اتحادیه‌ی کارگران راه‌آهن بلژیک هشدار داده است که در صدد اعتصاب کامل در روز پنجشنبه ۱۱ دسامبر است، تا کارفرمایان را به تجدید مذاکره در مورد افزایش دستمزد کارگران راه‌آهن مجبور کند.

اتحادیه می‌گوید که از پایان سپتامبر تا کنون، برای از سرگیری مذاکرات با مدیریت کوشیده است، اما به این برداشت رسیده که با دیوار حرف می‌زده است.

اعتراضات روز یکشنبه طرح‌های دولت چارلز میشل را هدف گرفته‌اند. این طرح در صدد بالا بردن سن بازنشستگی به ۶۷ سال، کاهش ۱۰ درصدی دستمزدها در بخش دولتی، مجبور کردن بیکاران درازمدت به کار با دستمزد ایام بیکاری، کاهش پرداخت‌ها در بخش بهداشت و نیل به یک صرفه‌جویی سه میلیارد یورویی از طریق تأخیر در افزایش دستمزدهاست.

اتحادیه می‌گوید که این کاهش‌ها و صرفه‌جویی‌ها ناعادلانه‌اند و بار آنها بر دوش کم‌درآمدها خواهد بود.

خشم کارگران بندر به خصوص به خاطر تعویق دو ساله‌ی سن بازنشستگی است.

روز یکشنبه‌ی گذشته حدود ۱۰۰ مأمور پلیس اضافی برای کنترل بندر آنتورپ به کار گرفته شده بودند. توضیح مقامات در این باره این بود که آنها نگران تکرار گسیختگی پیش آمده پس از تظاهرات روز ۶ نوامبر در بروکسل بوده‌اند.

روز ۶ نوامبر چند صد تن از بیش از ۱۵۰ هزار تظاهرکننده، در پایان تظاهرات با پلیس درگیر شدند.

دولت جدید بلژیک ائتلافی از نیروهای ناسیونالیست فلاموند و سیاست‌مداران فرانسوی زبان طرفدار بازار آزاد است.

می‌گیرد، می‌گوید: "من با این تاکسی ماهی ۵۰۰ پزو در می‌آورم."

رستوران‌ها و غذاخوری‌های خانگی، رانندگی تاکسی و مهمان‌داری، به ترتیب مرسوم‌ترین فعالیت‌های بخش خصوصی‌اند. کوبایی‌هایی که به عنوان راهنما یا پیشخدمت کار می‌کنند یا موتوری دارند و آن را اجاره می‌دهند، نیز در قیاس با دیگر هم‌وطنان‌شان درآمد بهتری دارند.

با این حال هستند کسانی که منتظر لیبرالیزه شدن بیشتر برای پول درآوردن نمی‌مانند و راه دیگری را پیش می‌گیرند: جلائی وطن.

¹ - قرار بود ششمین کنگره‌ی حزب کمونیست کوبا در سال ۲۰۰۹ برگزار شود. اما به علت بحران اقتصادی تا آوریل سال ۲۰۱۱ به تعویق افتاد.

* * * * *

بلژیک:

اعتصابات علیه سیاست ریاضت کشی

مورنینگ استار، ۲۵ نوامبر ۲۰۱۴

بلژیک، ۲۴ نوامبر: کارگران با آتش زدن تایر ورودی‌های اصلی به بندر آنتورپ را بلوکه می‌کنند

کارگران بارانداز و راه آهن بلژیک در مقام رهبری اپوزیسیون علیه دولت ائتلافی دست راستی قرار گرفته‌اند.

روز یکشنبه‌ی گذشته اتحادیه‌های کارگری بلژیک با فلج کردن بندر آنتورپ و کاستن از ترافیک راه‌آهن در بیشتر نقاط کشور، اعتصابات مقطعی یک ماهه‌ای را آغاز کردند. کارگران بندر در نخستین ساعات کاری دست از کار کشیدند و دروازه‌های ورودی عظیم بارانداز را بستند.

کارگران خانگی همچنین مواردی از حبس در خانهی کارفرما، توهین، محروم کردن از غذا، ضرب و شتم، و سوءاستفادهی جنسی را گزارش کرده‌اند. در برخی موارد سوءاستفاده، به تجارت کارگران و واداشتن آنان به کار اجباری نیز کشیده شده است.

سومین دور «گفت‌وگوهای ابوظبی» از روز پنجشنبه، ۲۷ نوامبر، آغاز خواهد شد. منظور، گفت‌وگوی بین کشورهای خلیج و کشورهای آسیایی است که به ابتکار امارات متحدهی عربی سازمان یافته است، تا «بهترین چاره‌ی ممکن برای مدیریت مهاجرت کاری به کشورهای خلیج مورد بحث قرار گیرد. ۱۹ سازمان غیردولتی و اتحادیهی کارگری، کشورهای شرکت کننده را فراخوانده‌اند که حمایت قانونی از کار را بهبود بخشند و سیاست‌ها و اقدامات متعددی به حقوق کارگران مهاجر را آماج گیرند.

امارات متحدهی عربی احتمالاً تغییراتی چون به کارگیری سیستم پرداخت الکترونیکی برای کارگران ساختمانی و بهبود شرایط قرارداد کارگران خانگی را بپذیرد. اما این اصلاحات هنوز از آنچه برای تأمین حقوق کارگران مهاجر نیاز است، بسیار به دوراند.

به جای این اقدامات، امارات متحدهی عربی باید سیستم «کفالت» را اصلاح کند و حمایت قانونی از حقوق کار را به عموم کارگران مهاجر بسط دهد.

*****

فرانسه:

فراخوان اتحادیهی س.ژ.ت. برای اعتصاب یک روزه در بخش هسته‌ای

رویتر، ۲۴ نوامبر ۲۰۱۴

تظاهرات گرین پیس در نیس (فرانسه)

روز دوشنبه ۲۴ نوامبر، اتحادیهی فرانسوی س.ژ.ت.، که مواضع رادیکالی دارد، فراخوانی را برای یک اعتصاب یک روزه در بخش هسته‌ای برای اعتراض به شرایط کار در این بخش صادر کرد.

اگرچه «جنبش اصلاحات» مبتنی بر بازار آزاد، که آقای میشل به آن متعلق است، به عنوان یک نیروی فرانسوی‌زبان عمل می‌کند، اما نیروی اصلی دولت کنونی بلژیک ائتلافی از احزاب دست راستی فلاموند است که توسط حزب جدایی طلب «اتحاد نوین فلاموند» هدایت می‌شود. این اتحاد با نیروی راست افراطی «بلوک فلاموندی» مرتبط است.

*****

امارات متحدهی عربی:

حقایق زشت امارات در پس جلوه‌های آن

دیدبان حقوق بشر، ۲۶ نوامبر ۲۰۱۴

کارگران مهاجر [خانگی] در امارات متحدهی عربی مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند، تحقیر و استثمار می‌شوند، و به کار اجباری کشانده می‌شوند.

در میانهی ناآرامی‌های خاورمیانه، ایالات متحدهی عربی همچون کشوری باثبات و مرکز مدرنیته جلوه می‌کند. جلوه‌ای که تلالو برج سر به فلک کشیدهی خلیفه، بلندترین ساختمان عالم، سمبل آن است.

اما در آن پایین، بر روی زمین، در میان آن کارگاه‌های ساختمانی که نمک و فلفل این منظره را تشکیل می‌دهند، این هزاران کارگر مهاجر با دستمزدهای ناچیزاند که رنج طاقت‌فرسا و مخاطره‌آمیز ساختن آسمان‌خراش‌ها، بناهای یادبود و مراکز خرید را متحمل می‌شوند. حتی دور از چشم‌تر از اینان، این هزاران کارگران خانگی‌اند، از آسیا و افریقا، که برای خانواده‌های مرفه در خانه‌های درندشت و آپارتمان‌های لوکس شهری‌شان کار می‌کنند، بی‌آن‌که در برابر انواع سوءاستفاده‌هایی که در معرض آن‌اند، مصونیتی داشته باشند.

ماه گذشته گزارش جدیدی از «دیدبان حقوق بشر» انتشار یافت که در آن مستنداً نشان داده می‌شد چگونه سیستم «کفالت» (سیستم ضمانت ویزا برای کارگران خارجی) کارگران خانگی را به یک کارفرما وابسته می‌کند و آنان را در معرض استثمار و سوءاستفاده‌های بزرگ قرار می‌دهد. گزارش مذکور تشریح می‌کند که چگونه خودداری مقامات امارات از حمایت قانونی از حقوق کار، درها را برای نقض حقوق کارگران مهاجر خانگی توسط کارفرمایان و دیگران می‌گشاید. مصادرهی پاسپورت، ۲۱ ساعت کار روزانه بدون استراحت، نبود هرگونه تعطیلی، از زمره‌ی این مواردند.

این نماینده مجلس افزود: از طرفی کارگروه پیگیری مطالبات مردم بافق و کارگران معدن منشکل از نمایندگان امام جمعه، فرماندار و نماینده مجلس، اعضای شورای شهر و نماینده کارگران منحل شده است.

او با تاکید بر تعهد استانداری برای تشکیل این کارگروه، بیان کرد: قرار بود که برای کارگروه پیگیری مطالبات کارگران حکم زده شود و این در صورت جلسات آمده بود، اما استاندار مدعی شده که به دلیل همکاری نکردن اعضای کارگروه پس از حضور وزیر کار در شهرستان، کارگروه را از این پس به رسمیت نمی‌شناسد.

این نماینده مجلس در ادامه، یکی از تعهدات دولت به کارگران را اختصاص ۱۵ درصد از سهام معدن سنگ آهن مرکزی بافق به مردم این شهرستان خواند و گفت: آن ۱۵ درصدی که جزء تعهدات استاندار و مسئولان بود نیز تاکنون پیگیری نشده است.

نماینده بافق در مجلس در پایان با اشاره به گفت‌وگوی بی‌نتیجه تلفنی‌اش با استاندار یزد گفت: من با استاندار صحبت کردم و او گفت ما خود می‌دانیم چگونه قضیه را پیگیری کنیم و بنا نیست با کسی هماهنگ باشیم.

در همین رابطه، «داوود پاک‌طینت» مدیر روابط عمومی استانداری یزد ضمن تکذیب واگذاری ۲۸/۵ درصد از سهام معدن سنگ آهن مرکزی بافق به شرکت فولاد خوزستان، گفت: تصمیم‌های قبلی که در حضور وزیر کار گرفته شده بود پابرجاست و تصمیم جدیدی گرفته نشده است.

او در ادامه با تکذیب ادعای دیگر نماینده بافق مبنی بر انحلال کارگروه پیگیری مطالبات کارگران، تصریح کرد: منتظر هستیم تا نماینده کارگران به صورت قانونی و بر اساس ساز و کاری که در قانون کار پیش بینی شده است انتخاب شود تا کارگروه کار خودش را شروع کند و از این لحاظ، مشکل قانونی وجود ندارد.

این مقام دولتی در عین حال تاکید کرد فردی که تا الان به عنوان نماینده کارگران معرفی شده است، نماینده قانونی آنها نیست.

پاک طینت در پایان گفت: واگذاری ۱۵ درصد از سهام معدن سنگ آهن مرکزی بافق به کارگران و مردم این شهرستان هرگز جزء تعهدات دولت نبوده است که بخواید درباره‌ی آن بحثی صورت بگیرد.

یکی از مقامات این اتحادیه به رویتر می‌گوید: "دعوت به اعتصاب برای روز ۲۷ نوامبر است."

او افزود که "هنوز تصمیمی در مورد قطع تولید در این روز گرفته نشده است."

این، سومین اعتصابی خواهد بود که در عرض یک ماه اخیر در بخش تولید برق در فرانسه رخ می‌دهد. کارگران شرکت دولتی برق فرانسه EDF یک بار در روزهای پایانی اکتبر و بار دیگر در اوائل نوامبر دست به اعتصاب یک روزه زدند.

س.ژ.ت. می‌گوید: "این دو اکسیون موجب تقلیل تولید برق هسته‌ای فرانسه حدود هفت هزار مگاوات در نوبت اول و شش هزار مگاوات در نوبت دوم شده‌اند." تولید کل برق هسته‌ای فرانسه بیش از ۶۳ هزار مگاوات است.

EDF بزرگ‌ترین اوپراتور نیروگاه‌های هسته‌ای در جهان است. حدود ۸۰ درصد برق فرانسه از راکتورهای هسته‌ای تحت بهره‌برداری این شرکت تولید می‌شود.

کارگران ایران:

نقض تعهدات دولت به کارگران معدن بافق

عباس زارعزاده، نماینده بافق در مجلس از نقض تعهدات دولت به کارگران معدن سنگ آهن مرکزی این شهرستان خبر داد. در همین حال، یک مقام استانداری یزد در گفت‌وگو با ایلنا اظهارات این نماینده مجلس را تکذیب کرد.

نماینده بافق در مجلس امروز (۲ آذر) با اشاره به وعده‌ی دولت برای لغو واگذاری ۲۸/۵ درصد از سهام معدن سنگ آهن مرکزی بافق به بخش خصوصی، به ایلنا گفت: بحث لغو واگذاری ۲۸/۵ درصد پیگیری نشده و مورد غفلت واقع شده است.

بازداشت فردین میرکی، فعال کارگری در سنندج

کانون مدافعان کارگر

فردین میرکی فعال کارگری و از اعضای کمیته‌ی پیگیری، روز شنبه در منزل خود با حمله نیروهای امنیتی و همراه با تخریب لوازم منزل وی بازداشت شد..

در مراجعه‌ی بستگان میرکی به مراجع امنیتی، اظهار شده که وی به زودی آزاد نخواهد شد..

چندی پیش میرکی در طی یادداشتی بر ضرورت همبستگی بیشتر میان کارگران تاکید ورزیده بود. او از همراهان تشکیل تشکل سراسری کارگری بود و برای بوجود آمدن آن فعالیت می کرد.

📖 حوادث کار:

در تهران رخ داد:

فرو رفتن میل گرد در جمجمه‌ی کارگر ساختمانی

Photo:Houshang Hadi Iranian Labour News Agency

میلگردی به طول یک متر از پشت سر درون جمجمه‌ی کارگری ۲۸ ساله فرو رفت و از پیشانی وی خارج شد .

کارگری حین انجام کار در یک کارگاه ساختمانی دچار صدمه شد و میلگردهای قرارداده شده در محل احداث ساختمان، در سر وی فرو رفت.

به گزارش ایلنا، نیروهای آتش‌نشانی با حضور در بیمارستان رسول اکرم بخشی از میلگردهای فرو رفته در سر کارگر را برش دادند. سپس این کارگر افغان برای خارج کردن میلگردهای باقی مانده درون جمجمه‌اش به اتاق عمل منتقل شد.

*****

مرگ کارگر ۲۲ ساله در اصفهان

بر اثر انفجار یک بشکه در مغازه‌ی جوشکاری، یک جوان ۲۲ ساله جان خود را از دست داد.

به گزارش ایلنا، این حادثه زمانی رخ داد که کارگر مذکور در حال انجام جوشکاری یک بشکه مایعات اشتعالزا در خیابان اشکاوند اصفهان بود.

بر اساس این گزارش، کارگر حادثه دیده که «محسن» نام دارد به دلیل شدت سوختگی از ناحیه سر و صورت در دم جان خود را از دست داده است.

*****

تصادف سرویس کارگران ؛

یک نفر کشته، ۱۲ کارگر مصدوم

در پی وقوع حادثه‌ی تصادف خودرو حامل کارگران مجتمع تولیدی آمل جوجه با یک خودرو نیسان ۱۲ کارگر مصدوم شدند و یکی از کارگران به دلیل شدت جراحات امروز در بیمارستان ۱۷ شهریور آمل جان خود را از دست داد.

به گزارش خبر نگار ایلنا، این حادثه یکشنبه (دوم آذر) ساعت هفت و نیم صبح زمانی رخ داد که کارگران شیفت صبح این واحد، در محور هراز در شهرستان آمل با یک دستگاه مینی‌بوس راهی کارخانه بودند.

اسامی ۱۲ کارگر حادثه دیده «رحمت الله حسین‌پور»، «نعمت هدایتی»، «عباس عزیزی»، «تورج احمدیان»، «حمید رضا شاه نوری»، «ابراهیم تقی‌پور»، «احمد یعقوبی»، «احمد یوسفی»، «حسین‌زاده مهدوی»، «حسین قاسمی»، «رضا باقری» و راننده «سید کاظم کرمی» گزارش شده است.

اخبار کوتاه:

به گزارش ایلنا، در ابتدای این بیانیه گفته شده است: "این حادثه در کنار دیگر مظاهر خشونت که هر روزه به شکل‌های مختلف در کشور بروز و ظهور پیدا می‌کنند معنا می‌یابد و ضرورت ریشه‌یابی و بررسی چرایی بروز این رفتارها را از سوی روشنفکران، جامعه‌شناسان، روان‌شناسان، آموزش و پرورش و البته مسئولان کشور اجتناب‌ناپذیر می‌سازد."

در ادامه‌ی این بیانیه مرگ محسن خشخاشی نشانی از نابسامانی‌های مدیریتی، آموزشی، اقتصادی و فرهنگی نظام آموزش و پرورش و ناامنی که روز به روز بر مدرسه‌ها و به ویژه مدرسه‌های دولتی سایه می‌گستراند دانسته شده است. در بخش دیگری از این بیانیه با ابراز نگرانی از عادی شدن درگیری‌های خیابانی، قتل‌های خانوادگی، تجاوز، فقر، کودکان کار و اسید پاشی بر روی دختران و زنان بی‌گناه، از پایین آمدن آستانه‌ی تحمل مردمان، شکستن حرمت بزرگان و بی‌حرمت شدن معلمان انتقاد شده و تاکید شده که امضاکنندگان این بیانیه تنها سوگوار همکار خود نیستند، بلکه هم‌چنین سوگوار گسترش اخلاق، منس و رفتاری هستند که مشخص نیست همگی را به کجا خواهد برد.

فرهنگیان امضاکننده‌ی این بیانیه با انتقاد از شلوغی کلاس‌های درس در مدرسه‌های دولتی و آن دسته از مسئولان آموزش و پرورش که مدعی‌اند شمار معلمان مدرسه‌های دولتی بیش از حد است و باید تعداد آنان دوپست یا سیصد هزار تن کمتر شود، گفته‌اند: "هم اکنون معلمان با حقوق یک تا دو میلیون تومان و زیر خط فقر با تدریس در کلاس‌های شلوغ عملاً هر کدام کار دو معلم را انجام می‌دهند و در این شرایط از امنیت و حمایت لازم هم برخوردار نیستند".

در پایان این بیانیه معلم کشته شده و دانش‌آموز ضارب، هر دو قربانیان نظام ناهنجار فرهنگی، اجتماعی و آموزشی معرفی شده‌اند و در عین حال از معلمان خواسته شده که در اعتراض به مرگ آقای خشخاشی و برای همدردی با خانواده‌ی این معلم، شنبه‌ی هفته‌ی آینده در مدرسه حاضر شوند و در زنگ دوم این روز ضمن حضور در کلاس درس به روشنگری درباره ریشه‌های این رخداد اندوه بار بپردازند.

گفتنی است این بیانیه به امضای کانون صنفی معلمان مشهد، انجمن صنفی معلمان کردستان، کانون صنفی معلمان کرمانشاه، کانون صنفی معلمان استان چهارمحال و بختیاری، کانون صنفی معلمان نورآباد لرستان، کانون صنفی معلمان سنقر، کانون صنفی فرهنگیان گیلان (رشت)، کانون صنفی معلمان انزلی، کانون صنفی معلمان لاهیجان، کانون صنفی معلمان لنگرود، کانون صنفی معلمان رودسر، کانون صنفی معلمان اسلامشهر، کانون صنفی معلمان رباط کریم، کانون صنفی معلمان پاک دشت، کانون صنفی معلمان کرج، کانون صنفی معلمان شهر قدس و کانون صنفی معلمان ایران (تهران) رسیده است .

از مجموع ۲۰ واحد باقی مانده‌ی تولید آجر در منطقه‌ی ورامین، فقط شش واحد آن هم با حداقل ظرفیت تولید و نیروی کار به فعالیت ادامه می‌دهند و باقی واحدها به دلیل افزایش قیمت حامل‌های انرژی و تبعات کساد بازار ساخت و ساز بر تولید آجر، از ابتدای سال جاری به مرور تولیدات خود را متوقف کرده‌اند.

*****

به نازگی ایلنا اسنادی یافته است که نشان می‌دهد سازمان تامین اجتماعی، توزیع بخشی از سهمیه‌ی بیمه‌ی کارگران ساختمانی را به نمایندگان مجلس سپرده است. به گزارش خبرنگار ایلنا، سازمان تامین اجتماعی در تاریخ ۲۷ اسفند سال گذشته نزدیک به ۵۰ هزار سهمیه‌ی بیمه را به کارگران ساختمانی اختصاص داد. این سازمان بخشی از این سهمیه‌ها را به نمایندگان مجلس سپرده است تا آنان این سهمیه‌ها را در حوزه‌های انتخاباتی‌شان توزیع کنند.

*****

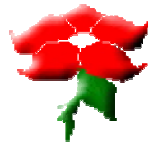
کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران با ارسال نامه‌ای به وزیر کار، «کمیته تخصصی مزد و بهره‌وری» این وزارتخانه را به زمینه‌سازی برای تغییر قانون کار به قصد کاهش حمایت‌های قانونی از کارگران متهم کرد.

اطلاعیه‌ها:

بیانیه‌ی ۱۷ کانون صنفی معلمان در اعتراض به قتل معلم بروجردی

شماری از فرهنگیان و کانون‌های صنفی معلمان در اقدامی هماهنگ با صدور بیانیه‌ای اعتراضی، درگذشت معلمی که به دست دانش‌آموز خود به قتل رسید را نشانه‌ی وجود بحران در آموزش و پرورش دانسته و نسبت به ترویج سیاست‌هایی که به عادی شدن خشونت در جامعه منجر می‌شود هشدار دادند .

اندیشه:

مشاور عالی رییس جمهور: بیمه‌ی کارگران ساختمانی «پول زور» است

رییس کانون انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی کشور در واکنش به اظهارنظر اکبر ترکان، مشاور عالی رییس جمهور و رییس سازمان نظام مهندسی که حق بیمه‌ی کارگران ساختمانی را «پول زور» خواند، از این مقام دولتی دعوت کرد تا با استفاده از منابعی که در اختیار دارد، حق بیمه‌ی کارگران ساختمانی را پرداخت کند تا به بساز و بفروش‌ها بابت حق بیمه‌ی کارگران‌شان فشار اقتصادی وارد نیاید.

اکبر شوکت در این باره به ایلنا گفت: اگر دل اکبر ترکان برای کارفرمایان می‌سوزد و معتقد است که کارفرمایان نباید حق بیمه‌ی کارگران ساختمانی را پرداخت کنند، می‌تواند از منابع سازمان نظام مهندسی یا منابع دیگری که در اختیارش است، حق بیمه کارگران را پرداخت کند.

او با اشاره به وظیفه‌ی کارفرما برای بیمه کردن کارگر بر اساس قانون، افزود: حق بیمه کارگران ساختمانی نه تنها پول زور نیست، بلکه کارفرمایان بر اساس قانون موظفاند تمامی کارگران خود را بیمه کنند.

25 سال خیانت نسبت به قانون کار و کارگران

دبیر خانه‌ی کارگر استان ایلام گفت: در تمامی ۲۵ سال گذشته مخالفان قانون کار از روی بی‌انصافی، این قانون را به عنوان مشکل اصلی تولید معرفی کرده‌اند.

علی غیائی با اعلام این مطلب به ایلنا گفت: از زمان ابلاغ قانون کار در ۲۹ آبان سال ۶۹ تاکنون، این قانون به واسطه تفسیرهای سلیقه‌ای مسئولان وقت مراجع قانونی به صورت سلیقه‌ای و دل‌خواهی اجرا شده است.

وی افزود: زمانی گفتند که اگر کارگاه‌های کوچک را از شمول مقررات کار و تامین اجتماعی معاف کنیم وضعیت اشتغال درست می‌شود. بر همین اساس در دو نوبت کارگاه‌های زیر ۵ و ۱۰ نفره از شمول مقررات قانون کار مستثنی شدند، البته پیش از این نیز کارگران شاغل در مناطق آزاد و ویژه‌ی اقتصادی مشمول چنین معافیت‌هایی شده بودند.

این فعال کارگری با بیان این‌که در همین چند سال پیش نیز با ابلاغیه‌ی شیوه‌نامه‌ی استادشگردي، بازهم بر حلقه‌ی کارگاه‌های معاف از مقررات قانون کار افزوده شد، ادامه داد: تجربه‌ی ۲۰ سال قانون‌گریزی مخالفان اصلاح قانون کار نشان می‌دهد که هیچ‌کدام از این معافیت‌ها تاثیری بر اشتغال‌زایی نداشته است.

غیائی تاکید کرد: چطور وقتی که نمی‌توان فراموش کرد که چگونه مقررات ناکارآمد مالی، بانکی و گمرکی دست در

دست یک‌دیگر باعث شدند تا هزاران کارگر نساجی، لوازم خانگی و کفش به دلیل مشکلات ماشین‌آلات فرسوده، قاچاق گسترده و واردات بی‌رویه و سنگین بودن بهره‌های بانکی تعدیل و بیکار شوند، چگونه می‌توان قانون کار را معضل تولید معرفی کرد. وی افزود: در چنین شرایطی اگر واقعا قانون کار معضل تولید است، پس چرا دولت سعی دارد با برون سپاری مسئولیت‌های خود بر کارگران قراردادی و پیمانی که از نظر استخدامی مشمول قانون هستند کار اضافه کند؟

ادبیات کارگری:

قبل از شروع

(قسمت آخر)

مهر ۱۳۹۳

نویسنده: نسیم خاکسار به نقل از سایت درنگ

بعد از نوشتن اساسنامه، دلمان کمی قرص شد. برویچه‌ها افتاده بودند توی کارگرها که قضیه سندیکا را تبلیغ کنند. جبور که علناً دفتر کارش را کرده بود محل شکایت کارگران. این‌طوری کار خوب پیش می‌رفت. بچه‌های راکتور اتمی هم وضعشان بد نبود. شهیدی یک روز دم غروب با کارگرهای قسمت خودش قضیه را در میان گذاشته بود.

سلمان و یدو هنوز نتوانسته بودند چریک زندانی را ببینند. تا به حال هر چه نقشه ریخته بودند، نگرفته بود. فقط قوم و خویش‌های درجه اول می‌توانستند ملاقات بروند. گاهی پنجشنبه‌ها ساعت سه دوتایی می‌رفتند جلوی زندان و روی کومه‌های خاک می‌نشستند و همین‌طور که دو ساعتی با هم حرف می‌زدند، چشم‌چشم می‌کردند تا آشنایی پیدا کنند و پیامی به داخل زندان بفرستند. جعفر اما همچنان زیرآبی می‌رفت. شب‌ها خیلی دیر به خانه می‌آمد. گاهی وقت‌ها هم بعد از تمام شدن کار خیلی زود جیم می‌شد. یک روز که با هم داشتیم به خانه می‌رفتیم، زبانش باز شد: «یاسین می‌خوام چیزی باهات درمیون بذارم.»

نگاهش حالت خاصی داشت

گفتم: «بگو.»

گفت: «باید قول بدی به بچه‌ها نگی.»

گفتم: «اگه تو بخوای باشه.»

چانه‌اش از فشاری که به لب‌هایش می‌داد، سفت شده بود.

گفتم: «فکر می‌کنی همیشه به جبور نگفت.»

گفت: «حیفه که جبور مخفی بشه. همین کاری که می‌کنه خیلی لازمه.»

گفتم: «مگه تو می‌خوای مخفی بشی؟»

گفت: «اگه پیش بیاد.»

گفتم: «نمیشه به بچه‌ها نگفت. ما به جوری بهم بسته شدیم. سلمان و یدو تمام عشقشون آینه که به ملاقاتی بگیرن و برن یکی از بچه‌ها را ببینن. بعدش من و تو ارتباط بگیریم و اونا را تو جریان نذاریم.»

گفت: «شاید نخوان بیان.»

گفتم: «تو از کجا می‌دونی؟»

نشست روی زمین: «اذیت نکن یاسین! من نمی‌تونم خودمو نگهدارم تا سندیکا علم بشه.» و دست کرد توی جیبش و یک بسته اعلامیه درآورد. پنجاه تایی می‌شد. برای اولین بار بود اعلامیه بچه‌ها را می‌دیدم. آرمشان آن بالا به رنگ قرمز، شکوه عجیبی داشت. سر چکش مماس با محیط کره و تیغه داس، نیمه کمانی کره را از پایین تا بالا دور می‌زد.

جعفر مثل کودکی از شوق می‌خندید. دلم می‌خواست اعلامیه‌ها را در بغل بگیرم و توی بیابان بدم. اعلامیه خطاب به خلق قهرمان ایران بود. فقط یک روی آن نوشته داشت. از شکنجه و مقاومت فرزندان دلیر خلق در زندان‌ها و سیاهچال‌ها سخن می‌گفت.

گفتم: «می‌خوای تو کارخونه پخش کنی؟»

گفت: «آره.» بلند شده بود و چانه‌اش را گذاشته بود روی شانهم و داشت اعلامیه‌ها را نگاه می‌کرد. پاک یادم رفته بود که از چه صحبت می‌کردیم.

گفتم: «منم باهات پخش می‌کنم.»

گفت: «فکر می‌کنی بعد از پخش آن برو بچه‌ها را می‌گیرن؟»

گفتم: «نمی‌دونم. ولی تا حالا همچو شکی رو برو بچه‌های ما نکردن.»

گفت: «پلیس که خره. وقتی اعلامیه پخش شد، اول میره سراغ کسانی که نام و نشون دارن.»

گفت: «به جبور هم نگو. سر موقعش خودم می‌گم.»

گفتم: «نکنه به سرت زده؟»

گفت: «نه.»

از تو جاده خاکی می‌رفتیم. جعفر پوتین‌هاش را روی خاک می‌سُراند و سرش پایین بود. گاهی غروب‌ها با هم می‌آمدیم سرجاده اسفالتی، بعد از آن با مینی‌بوس می‌رفتیم آبادان. گاه‌گاهی می‌رفتیم. دو اتاق تو بالاخانه یک خانه دورافتاده در اهواز اجازه کرده بودیم که معمولاً شب‌ها آنجا می‌رفتیم. تو هفته هم اگر عشقمان می‌کشید، یکی دوبار به ننه سر می‌زدیم.

جعفر گفت: «می‌خوام کار مخفی بکنم. اگه تو سندیکا نیومدم دلخور نشی.»

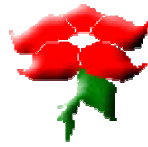
گفتم: «با کی؟»

گفت: «نپرسی بهتره. بچه‌ها رو تو هم حساب می‌کنن. معتقدن به درد کار مخفی بیشتر می‌خوری.»

گفتم: «با جایی هم ارتباط دارین؟»

گفت: «بله.»

ایستادم. جعفر هم ایستاد. گردنش را راست کرده بود و مستقیم داشت با چشمان کوچکش تو چشم‌هام نگاه می‌کرد.

اقتصاد ملی:

خصوصی سازی معادن در ایران

(بخش اول)

هاله صفرزاده

مطابق با آخرین آمار منتشره‌ی مرکز آمار ایران در سال ۹۲ معادن تحت مالکیت بخش خصوصی به ۹۸ درصد کل معادن رسیده است. بر مبنای آمار اعلام شده از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت در سال ۹۲ خصوصی سازی در بخش معدن و صنایع معدنی درآمد ۲۶ هزار میلیارد تومانی را به همراه داشته؛ رقمی که موجب شد تا این بخش عنوان پیشتاز در خصوصی سازی را از آن خود کند و اعلام شد که باید این روند ادامه یافته و شرکت‌ها و معادن باقی مانده نیز خصوصی شوند. (۱) خصوصی سازی در بخش معدن در سال ۹۳ نیز ادامه داشته است.

تا پیش از سال ۷۷ امکان حضور بخش خصوصی در معادن به جز معادن شن و ماسه وجود نداشت و مالکیت معادن در اختیار دولت بود. در این سال قانون معادن تغییر کرد و به این طریق این امکان برای بخش خصوصی به وجود آمد تا در بخش معدن حضور پیدا کند.

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز در خصوص واگذاری‌های صورت گرفته در بخش معدن، می‌گوید: خصوصی سازی از سال ۱۳۸۱ در کشور مطرح شده و پیشتاز این امر، بخش معدن و صنایع معدنی بوده است؛ به طوری که در ایمیدرو (۲) تا پایان سال ۱۳۹۲ حدود ۲۶ هزار میلیارد تومان واگذاری صورت گرفته است.

به گفته معاون امور معادن و صنایع معدنی طی این مدت خصوصی سازی در صنایع فولاد و مس ۱۰۰ درصد و صنعت آلومینیوم ۵۰ درصد صورت گرفته است. وی اظهار کرد: خصوصی سازی قابل توجهی در بخش معدن رخ داده است.

گفتم: «درس می‌گی.»

گفت: «برا همین که بچه‌ها ندونن بهتره. خوب تر می‌تونن خودشونه نجات بدن.»

دوباره یادشان افتادم.

گفتم: «کار سندیکا را چکارش کنیم؟»

جعفر توی فکر رفت: «نمی‌دونم یاسین! واقعاً نمی‌دونم.»

گفتم: «ببین جعفر! هنوز که کار پیش نرفته. تا اونجا که سامان نگرفته، کمک بچه‌ها می‌کنیم بعد که برپا شد، ما خودمون را عقب می‌کشیم. همون موقع هم به جبور می‌گیم.»

گفت: «قبول.»

گفتم: «اگه اینطوره پخش اعلامیه تو کارخونه، کار بچه‌ها را خراب می‌کنه.»

گفت: «راس می‌گی، اما بچه‌ها رو ما حساب می‌کنن.»

گفتم: «دیگه حرفشو نزن. شب می‌شینیم و با هم فکرشو می‌کنیم.»

اعلامیه‌ها را دو قسمت کردیم و زیر پیراهن چپاندیم و راه افتادیم.

تا سر جاده با هم حرف نزدیم. فقط گاه‌گاهی جعفر آهنگ «ای رفیقان» را با سوت می‌زد. قشنگ می‌زد. انگار مدتی بود آن را تمرین کرده بود.

۲ - قسمت‌هایی در مجتمع فولاد اهواز [1]

[۲]. نوعی لباس کار

[۴]. به زبان عامیانه جنوب یعنی بدبختی.

البته برخی مسوولان هم مخالف این نوع خصوصی‌سازی هستند. رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران خواهان توقف واگذاری تا زمان بازگشت ثبات اقتصادی است و گفته است: در شرایط فعلی هر فردی به نوعی در این واگذاری‌ها برنده می‌شود و درآمد باد آورده‌ای با ارزش ۱۰۰ تا ۲۰۰ درصد قیمت پرداختی خواهد داشت... هم اکنون نظام چند نفری ارز در جامعه حاکم است و به همین دلیل دسترسی به ارز ارزان برای عده‌ای مساوی با فرار گرفتن در سرچشمه رانتی است که ممکن است فساد را در اقتصاد به همراه داشته باشد. (5)

براساس گفته‌های نعمت‌زاده طی سال‌های گذشته مجوزهای زیادی در بخش معدن به صورت رانتی و بدون هیچ‌گونه تخصص و پیشینه‌ای به افراد بانفوذ یا اعضای خانواده‌های آنها واگذار شده است. رانتی که بدون هیچ‌گونه هزینه و حتی فعالیتی پس از گذشت مدت کوتاهی سود مالی کلانی برای دارندة مجوز به همراه دارد. به این ترتیب که یک فرد بانفوذ با دریافت مجوز یک معدن بکر پس از مدتی مجوز را با قیمت بالایی به فروش می‌رساند یا این‌که در استخراج آن شریک می‌شود.

اما به‌طور قطع رانتی که در این بخش از اقتصاد کشور وجود دارد به این مورد یا ۱۵۰ مجوزی که از سوی وزیر صنعت باطل شده خلاصه نمی‌شود چرا که بررسی مجوزها و تعداد معادن فعال و غیرفعال کشور نشان می‌دهد که بخش بزرگی از معادن کشور پس از دریافت مجوز به مرحله بهره‌برداری نرسیده‌اند. افراد زیادی بدون زحمت و صرف هزینه فقط با دست داشتن رانت اطلاعاتی و رابطه‌ای مجوز بهره‌برداری از معادن را در اختیار گرفته و بعد از ۶ ماه تا یک سال معدن را به قیمتی بسیار گزاف به افراد دیگر واگذار کنند. آمارها نشان می‌دهد در سال‌های ۸۵ تا ۹۱ به‌طور میانگین ۲۵ درصد از معادن کشور یعنی یک‌چهارم آنها غیرفعال بودند که رقم بالایی محسوب می‌شود. (6)

در تمام این سال‌ها خصوصی‌سازی معادن همراه با رانت‌های اقتصادی و اطلاعاتی که خواص از آن بهره‌مند بودند به گونه‌ای بوده که حتی گروه‌هایی از بخش خصوصی که از این خوان گسترده بی‌نصیب مانده بودند به صدا در آمدند. اتاق بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی ایران اواخر سال 91 در بیانیه‌ای خواستار توقف واگذاری‌های اصل 44 قانون اساسی تا زمان بازگشت ثبات به اقتصاد کشور شده بود.

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران با اعلام دلایل درخواست فعالان اقتصادی برای توقف واگذاری‌های اصل 44 قانون اساسی تا زمان بازگشت ثبات اقتصادی، گفته بود: در شرایط فعلی هر فردی که به نوعی در این واگذاری‌ها برنده شود و اقبال داشته باشد، درآمد بادآورده‌ای با ارزش 100 تا 200 درصد قیمت پرداختی خواهد داشت. (7)

خصوصی‌سازی معادن در ماه‌های پایانی دولت دهم سرعت بیشتری گرفت. در ابتدا سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) کاملاً مخالف چنین واگذاری بود. ناظر مجلس در شورای عالی معدن در این رابطه اظهار کرد که سازمان ایمیدرو با چنین واگذاری کاملاً مخالف است زیرا رئیس این سازمان باید در این واگذاری نقشی داشته باشد و چون ریاست این سازمان به تازگی چنین مسئولیتی را عهده‌دار شد، قطعاً با کم و کیف قضیه تا حدودی ناآشناست از این رو مخالف است. (3)

پس این مخالفت‌ها به دلیل صیانت از اموال عمومی نیست فقط از این روست که نقش این سازمان نادیده گرفته شده است.

اما کمی بعد رئیس هیات‌مدیره ایمیدرو گفت: "اولویت ایمیدرو برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های معدنی ابتدا سرمایه‌گذاران داخلی، سپس سرمایه‌ایران‌یان مقیم خارج و پس از آن سرمایه‌گذاران خارجی است... در دیدار و مذاکره با چند نفر از سرمایه‌گذاران خارجی که در محل ایمیدرو انجام شد، استقبال زیادی برای سرمایه‌گذاری در طرح‌های معدنی ایران انجام گرفته و در برخی موارد توافق‌هایی نیز حاصل و توافقنامه هم امضا شده است که از جمله آنها می‌توان به اجرای طرح الکتروگرافیتی و طرح آلومینیوم جنوب به عنوان نخستین پروژه بزرگ ایمیدرو در منطقه ویژه لامرد اشاره کرد... اجرای هفت طرح فولادی استانی که با مشارکت 65 درصدی بخش خصوصی و 35 درصدی ایمیدرو انجام شود. همچنین می‌توان به انتشار فراخوان طرح احداث کارخانه فرآوری باطله‌های معدن سنگ آهن جلال آباد اشاره کرد که 44 سرمایه‌گذار داخلی برای مشارکت در این طرح اعلام آمادگی کردند.

از سوی دیگر اعلام شد که ایمیدرو اجرای طرح‌های اکتشافی را به منظور توسعه بخش معدن در اولویت برنامه‌های خود قرار داده و برای سرعت بخشیدن به فعالیت‌های اکتشافی، قراردادی را برای اکتشاف معادن در سطح 12 هزار کیلومتر مربع از منطقه سنگان با بانک ملت و سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور امضا کرده است. همچنین قرار است در آینده نزدیک در منطقه سراوان از گوادر تا خراسان رضوی در وسعتی به میزان 30 هزار کیلومتر مربع کار اکتشافی با مشارکت بخش خصوصی انجام شود. با اجرای این طرح‌ها بخشی از مواد اولیه مورد نیاز صنایع معدنی کشور تامین خواهد شد. همچنین طرحی در ایمیدرو آماده شده که بر اساس آن باید تا پایان سال آینده 200 هزار کیلومتر مربع کار اکتشافی در کشور انجام شود. اولویت در این طرح نیز اکتشاف در مناطق بریتانسل و دارای اکتشاف اولیه است. (4)

سود سرشار حاصل از این معدن نمی‌گذارد که بر روی تقسیم آن به توافق برسند. معدن سرب و روی انگوران در استان زنجان بزرگ‌ترین تولید کننده سرب و روی ایران و نیز بزرگ‌ترین معدن سرب و روی خاورمیانه است. این معدن دارای بخش روباز و بخش زیرزمینی است که ذخیره بخش روباز این معدن هشت میلیون تن برآورد شده است. (11)

اما سرمایه‌داران و غارتگران اموال مردم به روش‌های به اصطلاح قانونی خصوصی‌سازی اکتفا نمی‌کنند و از هر طریق در پی کسب سودهای افسانه‌ای هستند. هر از چند گاهی افشاگرایی‌هایی در مورد فساد و سوءاستفاده در واگذاری معدن در رسانه‌ها منتشر می‌شود. این سوءاستفاده‌ها و فسادها از واگذاری‌های غیرقانونی، برداشت‌های بیش از حد، تقلب در مزایده و... گرفته تا فروش ارز حاصل از آن در بازار آزاد و کم نوشتن وزن سنگ‌های صادراتی برای کمتر پرداخت گمرگ و... را شامل می‌شود. به چند مورد از آنها اشاره می‌کنیم. مشت نمونه خروار است.

معدن انگوران

"شرکت مهر اقتصاد ایرانیان، توسعه معدن روی ایران (از شرکت‌های اقماری سپاه) که در مزایده خرید معدن سرب و روی انگوران در استان زنجاندر 11 مرداد 1388 شرکت کرد و این معدن را به مبلغ 186 میلیون دلار خرید. پس از انجام معامله، کارشناسان اعلام کردند ارزش واقعی این معدن 1 میلیارد دلار بوده است. (12) حجم این سوءاستفاده به حدی بود که امام جمعه زنجان در خطبه‌های جمعه با عصبانیت گفت: "انگوران را مجانی واگذار می‌کردید بهتر بود!" حتی برخی نمایندگان خواستار بررسی واگذاری این معدن در مجلس شدند.

دیوان محاسبات عالی پس از انجام تحقیقات افشا کرد که هر سه خریدار معدن انگوران، یعنی شرکت تهیه و تولید روی، شرکت پاسارگارد، و شرکت توسعه معدن روی ایران، در واقع عضو یک خانواده‌اند. روزنامه اعتماد گزارش داد شرکت توسعه معدن روی ایران 100 درصد سهام شرکت تهیه و تولید روی و 70 درصد از سهام شرکت پاسارگارد را در اختیار دارد، 30 درصد بقیه سهام پاسارگارد نیز متعلق به شرکت سرمایه‌گذاری مهر اقتصاد ایران است. تحقیقات دیوان عالی محاسبات همچنین فاش کرد که حتی فرم‌های درخواست مزایده از سوی سه شرکت مختلف با یک دست خط نوشته شده بودند. (13)

رسوایی ناشی از این افشاگری سبب شد که دیوان محاسبات فوراً مزایده معدن انگوران را باطل اعلام کرد.

معمولاً این واگذاری‌ها باید در مزایده صورت گیرد. طبق تعریف مزایده زمانی شکل می‌گیرد که تقاضا برای کالا بیشتر از

یکی از کارشناسان سابق سازمان زمین‌شناسی کشور و فعال بخش معدن که به شیوه واگذاری معدن معترض است، می‌گوید: واگذاری برخی معدن با ابهاماتی رویه رو است به عنوان مثال معدن مس سرچشمه سنگ آهن چادرملو و گل گهر مشخص نشد که به چه اشخاصی واگذار شد و کیفیت واگذاری آن چگونه بود... سازمان خصوصی‌سازی مدعی است که ما حق بهره‌برداری را واگذار می‌کنیم در حالی که این گونه نیست... برای چنین واگذاری یک شرکت را در بورس مطرح می‌کنند اما معدن مربوط به آن در ارزیابی‌ها نمی‌آید و سپس آن معدن را واگذار می‌کنند (8)...

شیوه‌ای که در این دوره برای خصوصی‌سازی انتخاب شد (واگذاری از استخراج تا فروش ماده معدنی) عملاً امکان برآورد و نظارت بر میزان استخراج و فروش را از میان می‌برد. معدن بزرگی چون چادرملو، گل گهر و مس و... بدون تشریفات قانونی و به این ترتیب واگذار شدند.

این گونه چوب حراج زدن به اموال و دارایی‌های عمومی صدای رییس اتاق بازرگانی و صنایع و معدن ایران را هم در آورد. وی خاطرنشان کرده بود: "چنانچه این شرایط لحاظ نشود، به اسم بخش خصوصی واگذاری‌ها صورت می‌گیرد، در حالی که عده‌ای خاص به این دارایی‌های ملی و بیت‌المال دسترسی پیدا می‌کنند، بنابراین دارایی‌های عمومی و بیت‌المال را نباید به ثمن بخش (بهای اندک و ناچیز) فروخت." (9)

بخش بزرگی از این خواص، شرکت‌هایی هستند که به طور مستقیم یا غیر مستقیم به سپاه و ارگان‌های اطلاعاتی وابسته‌اند. معدن طلای "زره شوران" و "آق‌دره" بزرگترین معدن طلای ایران و خاورمیانه به حساب می‌آیند که صاحبان اصلی معدن از اعضای سابق سپاه پاسداران هستند. (10)

شرکت مهر اقتصاد ایرانیان که وابسته به سپاه است و رسوایی‌اش در خرید معدن سرب و روی انگوران سبب شد که مزایده باطل شود. موضوع واگذاری معدن انگوران در دولت گذشته مطرح شد. اولین بار این معدن به مزایده گذاشته شد و دیوان محاسبات و سازمان بازرسی اجازه ندادند معدن به برنده مزایده برسد و مزایده باطل اعلام شد. بار دوم هم موسسه مهر اقتصاد ایرانیان سهام اصلی این معدن را خرید و با رسوایی بزرگی باز هم مزایده باطل شد. سومین بار در نخستین سفر استانی محمود احمدی‌نژاد به زنجان او به مردم ماه‌نشان قول داد سهامی را که در اختیار دولت است به مردم این منطقه اهدا کند که هرگز این موضوع اتفاق نیفتاد. بار آخر هم قرار شد معدن به کنسرسیومی متشکل از فعالان صنعت روی واگذار شود که این اتفاق هم نیفتاد.

واگذاری معدن چادرمولو تحت عنوان فساد 400 میلیاردی به رسانه‌ها رسید. یکی از این موارد است. مزایده به گونه‌ای انجام شده که پیشنهاد 49 و نیم دلار برای هر تن برنده شد در حالی که قیمت جهانی آن حدود 130 دلار بود. (14)

در این مورد، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: "به عنوان مثال مزایده یک میلیون تن را برگزار می‌کنند و شرط می‌گذارند که باید پول آن ظرف مدت ۱۰ روز پرداخت شود.

بنابر این تنها افرادی برنده این مزایده شده اند که با مسئولان معدن رابطه دارند و البته هر بار که این مزایده را برنده شده‌اند، هرگز پول آن را پرداخت نکرده اند بلکه به عنوان مشتریان خوش حساب، پول را به مرور زمان و پس از فروش سنگ آهن پرداخته اند.

وی با اعلام اینکه سنگ آهن در بازار جهانی بین ۱۰۰ تا ۱۴۰ دلار بالا و پایین می‌شود، ادامه داد: این در حالی است که این مشتریان خوش حساب سنگ آهن را به قیمت کمتر از ۵۰ دلار قرارداد می‌بندند. عضو کمیسیون اقتصادی با اشاره به اینکه به محض بالا رفتن سنگ آهن، برندگان مزایده تقاضا می‌کنند که سنگ آهن را بیشتر و به سرعت به آنان تحویل دهند...

وقتی سنگ آهن به مرز ۱۳۰ دلار می‌رسد، آقایان تقاضا می‌کنند که کل سنگ آهن را یک باره به آنان تحویل دهند که مالکان معدن نیز به بهانه "مشتری خوش حساب" این کار را انجام می‌دهند و یک باره سود کلانی به جیب این دو مشتری ثابت معدن می‌رود، اما به محض اینکه قیمت سنگ آهن پایین بیاید، همین مشتریان خوش حساب که احساس می‌کنند درصد سودشان پایین آمده، ترک مزایده می‌کنند و دوباره مزایده دیگری برگزار می‌شود و همین آقایان دوباره مزایده را با قیمت پایین‌تر و البته سودی به مراتب بیشتر از گذشته برنده می‌شوند".

وی با اشاره به اینکه درصد خلوص در سنگ آهن باید بین ۵۰ تا ۶۰ باشد، افزود: اگر درصد خلوص پایین‌تر از این‌ها باشد، نه تنها کشورها برای خرید آن رغبتی ندارند بلکه صادرات آن نیز مشکل دارد. اما مشاهده می‌شود که آقایان سنگ آهن با خلوص ۶۰ درصد را به جای سنگ آهن با خلوص ۵۰ درصد می‌فروشند که معلوم نیست این اتفاق چرا و چگونه می‌افتد.

ادامه دارد.....

مقدار موجود است و پیشنهاددهندگان برای به دست آوردن کالا با یکدیگر رقابت می‌کنند. مجسم کنید که سه شرکت وابسته به سپاه در یک مزایده شرکت کنند هر کدام که ببرد فرقی نمی‌کند. حتی اگر مزایده هم واقعی باشد کدام شرکت یا سازمانی می‌تواند با یک نهاد نظامی قدرتمند رقابت کند؟

در مورد رانتهای اقتصادی و اطلاعاتی هم مساله را از زبان یکی از اعضای هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان آهن می‌خوانیم: "یک سری بوروکراسی غیرضروری به وجود آمده و باعث شده بین معدن‌دار و بهره‌بردار واقعی و محدوده معدنی فاصله ایجاد شده و این فاصله باعث بروز رانت و سوءاستفاده‌های متعدد شود".

وی ادامه داد: "کسانی وارد گود شدند که در کار معدن نبودند و دلال محسوب می‌شدند، آنها این مجوزها را به شکل اوراق بهاداری می‌دیدند که قابلیت فروش داشت و می‌توانستند آن را به پول نزدیک کنند. در حالی که در سازمان‌های صنایع و معادن، این مجوزها، یک سری نامه‌های اداری ساده هستند که یک کارمند می‌تواند آن را صادر کرده و بعد از این امضا آن برگه مانند اوراق بهادار ارزش پیدا می‌کند... همین امر باعث شده که هر از چند گاهی در مورد بهره‌بردار یا محدوده معدنی اجحافی صورت بگیرد یا حق و حقوق دولتی یا خصوصی پایمال شود".

تعیین شرایط به شکلی که فقط عده‌ای خاص برنده شوند یکی دیگر از شگردهای دست‌اندازی به اموال عمومی است.

رئیس انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان آهن به روش‌های معمول در سایر کشورها اشاره کرد و گفت: در تمام دنیا مرسوم است که فردی، محدوده‌ای را درخواست می‌کند با مساحت مثلاً ۲۰ کیلومتر مربع و دولت نیز با قبول درخواست، به او یک فرصت یک ساله می‌دهد تا بهره‌بردار مطالعات لازم را برای اکتشاف و بهره‌برداری انجام دهد و اگر در این مدت به نتیجه نرسید بلافاصله محدوده را پس می‌گیرد. ضمن اینکه بهره‌بردار خصوصی به ازای هر کیلومتر مربع مبلغی باید به دولت بپردازد لذا بهره‌بردار سعی می‌کند قبل از درخواست و اظهار محدوده، مطالعاتش را انجام دهد و کیلومتر محدوده درخواستی‌اش را کم کند تا کمتر زیان کند و به سود بیشتری برسد. اما در ایران این طور نیست.

اختلاف بر سر تصاحب معادن به خصوص معادن سنگ آهن که طرفداران زیادی دارد، (به دلیل صادرات و قیمت بالای جهانی) سبب افشای جزئیات برخی از این سوءاستفاده‌های مالی شده است.

<http://fararu.com/fa/news/148855/%D8%AF%D8%B3%D8%AA%D9%88%D8%B1-%D9%81%D8%B1%D9%88%D8%B4-%D9%85%D8%B9%D8%A7%D8%AF%D9%86-%D8%AF%D8%B1-%D9%85%D8%A7%D9%87%E2%80%8C%D9%87%D8%A7%DB%8C-%D9%BE%D8%A7%DB%8C%D8%A7%D9%86%DB%8C-%D8%AF%D9%88%D9%84%D8%AA>

10 رادیو دویچه وله - طاهر شیر محمدی - شنبه ۴ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۲۴ آوریل ۲۰۱۰

<https://www.newsagency-ina.com/Report-Details.aspx?reportId=3364&back=1>

11 اقتصاد نیوز

12- ابطال مزایه معدن روی انگوران، سرمایه (35.) تهران، 2 مهر 1388

13 علی رضا بهداد، "دیوان محاسبات اعلام کرد: تبانی در بزرگ ترین مزایه معدنی کشور"، اقتصاد (تهران)، 7 مهر 1388
<http://www.aei.org/article/foreign-and-defense-policy/regional/middle-east-and-north-africa/-outlook-15>

روزنامه دنیای اقتصاد - شماره ۲۳۰۲۱۳۹۳/۰۶/۳۰

2- ایمیدرو سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران، به موجب ماده 6 قانون تمرکز امور صنعت و معدن و تشکیل وزارت صنایع و معادن (مصوب سال 1379)، "به منظور بررسی، تهیه و اجرای طرحهای احداث، توسعه، تجهیز و نوسازی صنایع تولیدی متالوژی، استخراج و فراوری مواد معدنی و اجرای طرحهای اکتشافی"، تشکیل شده است. مهدی کرباسیان، مدیرعامل ایمیدرو که بخشی از سوابق مدیریتی ایشان به شرح زیر است: معاون وزیر نفت در امور بازرگانی / عضو هیات مدیره و مدیر بازرگانی شرکت ملی نفت ایران / رییس هیئت مدیره و مدیر عامل سازمان تامین اجتماع / معاون وزیر و رییس کل گمرک جمهوری اسلامی ایران / معاون کل وزارت امور اقتصاد و دارایی / عضو هیات رییس صندوق اویک (وین - اطریش) / عضو هیات رییس بانک توسعه اسلامی (جده) / عضو شورای عالی بورس و اوراق بهادار / رییس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس (عسلویه) / رییس هیات رییس صندوق بازنشستگی کارکنان صنعت نفت / عضو هیات مدیره بانک پارسیان / رئیس شورای عالی جامعه حسابداران رسمی کشور (دوره سوم) / مدیرعامل شرکت سرمایه گذاری خوارزمی (سهامی عام)

3- مصاحبه با خبرگزاری های داخلی

4- سه شنبه 26 فروردین 1393 - <http://www.karbasian.ir/articles/690A>

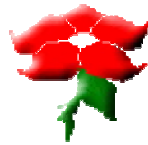
5- <http://www.taamolnews.ir/fa/news/38366>

6- <http://salamkhabar.com/fa/news/7441/%D8%AB%D8%A8%D8%AA-%D9%85%D8%B9%D8%A7%D8%AF%D9%86-%D8%B1%D8%A7%D9%86%D8%AA%DB%8C-%D8%A8%D9%87-%D9%86%D8%A7%D9%85-%D8%AE%D8%A7%D9%86%D9%85%E2%80%8C%D9%87%D8%A7>

7- خصوصی سازی معدنی؛ کمی یا کیفی؟ / روزنامه دنیای اقتصاد - شماره ۲۳۰۲۱۳۹۳/۰۶/۳۰ - خبرگزاری مهر / 16 اردیبهشت ۱۳۹۲

8- <http://www.taamolnews.ir/fa/news/38366>

بروز تشنجات اجتماعی به خاطر بیکاری انبوه

«گارد» نثر یکی از مؤسسات معروف تحقیقاتی آمریکا که در زمینه فن‌آوری و پی‌آمدهای بیکاری ناشی از فن‌آوری دیجیتال تحقیقات گسترده‌ای انجام داده، با اطمینان اعلام نموده، فن‌آوری جدید با جایگزین کردن ربات‌های هوشمند با شاغلین به میزان ۹۰٪ چنان بیکاری انبوهی به وجود می‌آورد که سبب‌ساز بروز تشنج و درگیری‌های کم‌سابقه در دهه‌ی ۲۰۲۰ و فاجعه‌ی انسانی و اجتماعی خواهد شد.

در پایان دهه‌ی ۲۰ و آغاز ۲۰۳۰ ما شاهد پیدایش و فعالیت مؤسساتی خواهیم بود که بدون دخالت انسان و تنها توسط ربات‌ها و ابزار هوشمند کار خواهند کرد.

سئوالی که هیچ‌کس تا کنون نتوانسته به آن پاسخ دهد این است که، اگر همه چیز به‌طور اتوماتیک، بدون دخالت انسان در پروسه تولید ساخته و عرضه شود، در آن صورت چه کسی مشتری این کالاها خواهد بود؟ به عقیده‌ی پرفسور کارلوتا پرز، استاد تکنولوژی در دانشگاه اقتصاد لندن، صاحبان صنعت و تجارت، دولت و سایر نقش‌آفرینان کشور باید با همکاری هم‌دیگر پیشاپیش برنامه‌ای را به منظور آمادگی با عوارض و عواقب ناشی از فن‌آوری تدوین کنند.

کم توجهی به پی‌آمد های فن‌آوری

در سال‌های اخیر، توجه‌ها عمدتاً متوجه بحران اقتصادی، ترور، جنگ و مشکلات زیست محیطی گردیده و توجه کمی به پی‌آمدهای کاربرد گسترده‌ی فن‌آوری شده است.

اما مؤسسه‌ی تحقیقاتی استراتژیک سوئد، (اس.اس.اف) که در این مورد تحقیق می‌کند، بیکار نشسته و پس از تحقیقاتی که در این زمینه انجام داده، این پرسش را به میان آورده که: "اگر به راستی نتیجه‌ی تحقیقات ما نشان دهند که بهره‌گیری از فن‌آوری موجب چنان بیکاری انبوهی که از آن صحبت می‌شود می‌گردد، چه کار باید کرد؟"

کارشناسان مذکور برای شروع تحقیق در این زمینه، تحقیقاتی را که دانشگاه آکسفورد در مورد ۷۰۲ رشته شغل دسته‌بندی شده در آمریکا انجام داده بود مورد مطالعه قرار دادند. طبق نتایج تحقیقات انجام شده در اسناد آکسفورد، ۶۱٪ از کل مشاغل ظرف مدت ۲۰ سال به خاطر استفاده از فن‌آوری از دست خواهند رفت و فن‌آوری در این محل‌های شغلی جایگزین نیروی کار انسان خواهد شد.

محققان سوئدی با استفاده از نتایج تحقیقات آکسفورد، در پی تحقیقاتی که در بخش صنعت سوئد انجام دادند، متوجه شدند، که در نتیجه‌ی استفاده از فن‌آوری، طی دو دهه‌ی آینده، ۵۳٪ از نیروی کار این کشور یعنی معادل دوونیم

زمانی که ربات‌ها مشاغل ما را از ما می‌گیرند!

برگردان به فارسی: صادق کار

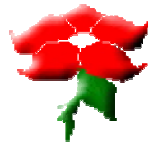
حدود ۱۰ سال دیگر ما شاهد ظهور شرکت‌هایی خواهیم بود که بدون نیروی کار انسانی کارشان را پیش خواهند برد. ۲۰ سال دیگر ربات‌ها نیمی از کل مشاغل ما را از ما می‌گیرند.

اخیراً یکی از مراکز ویژه‌ی مراقبتی و پرستاری در یکی از شهرهای دانمارک به نام «پرست هویه گوردن» برای انجام امور حمل و نقل سنگین این مرکز تصمیم به استفاده از ربات گرفت. خبرنگار یک مجله‌ی تخصصی دانمارکی که برای تهیه‌ی گزارش در این مورد به این مرکز، که نخستین مؤسسه از نوع خود در جهان است که قصد به‌کارگیری ربات را دارد رفته بود، به نقل از ساکنان این مرکز نوشت: "ساکنان این مرکز انتظار دارند، ربات‌هایی که برای جابه‌جایی سالمندان و اشیاء سنگین در این مرکز خریداری شده‌اند، با به عهده گرفتن بخشی از وظایف سنگین پرستاران و کارکنان شاغل در این مرکز، آنان فرصت بیشتری برای رسیدگی به ساکنین مرکز پیدا کنند."

بنا به گزارش این مجله، ربات‌ها با هرکس که به هنگام کار سر راه‌شان قرار بگیرد، حرف هم می‌زنند و می‌گویند، "بخشید، اجازه بدهید رد شوم." مسئولین این مرکز آرزو دارند که ربات‌ها بتوانند در امورات دیگری نیز به غیر از جابه‌جایی به آنها کمک کنند. البته این آرزو چندان دور از دسترس نیز نیست و ممکن است ربات‌های آینده بتوانند کارهایی را انجام دهند که امروزه در خیال خیلی از ما نمی‌گنجند.

از انقلاب صنعتی تا انقلاب دیجیتالی

این که فن‌آوری موجب دگرگونی در وضعیت اشتغال و محل‌های اشتغال می‌شود، موضوع تازه‌ای نیست. از آغاز انقلاب صنعتی در سال ۱۷۰۰ تاکنون، ما همراه با پیشرفت فن‌آوری و تغییر و تحولاتی بی‌پایمان مانند اختراع راه‌آهن، الکتریسته، اتومبیل و ابزار و آلاتی که تولید انبوه را ممکن ساخته، شاهد تغییر و تحولات و اثراتی که پیشرفت فن‌آوری بر روی اشتغال و نیروی کار به دنبال داشته مواجه بوده‌ایم. مشخص است که تهدیدات شغلی ناشی از این‌گونه دگرگونی‌ها، به خاطر این‌که عده‌ای را از چرخه‌ی تولید به خارج پرتاب و بیکار می‌کند، همواره انسان را از آینده‌ی شغلی‌اش هراسناک نموده است. امروزه ما در آغاز دورانی قرار داریم که به دنبال انقلاب دیجیتالی پدیدار شده و به همین سبب از آن به نام «عصر دیجیتال» یاد می‌کنند.

میلیون نفر جای‌شان را به روبات‌ها خواهند سپرد و بیکار خواهند شد.

شغل‌های مهندسی و کارشناسی هنوز جزو ایمن‌ترین مشاغل هستند. بنا به گزارش کارشناسان سوئدی، در ۱۰۹ رشته‌ی شغلی تا ۱۰ سال آینده روبات‌ها جای انسان را خواهند گرفت

به عقیده‌ی کارشناسان سوئدی، فرآیند جایگزینی روبات‌ها با نیروی انسانی، به غیر از بیکاری، عواقب نامساعد دیگری روی حقوق و شرایط کاری کارگران سوئدی، به ویژه روی کارگران واحدهایی که قابلیت اتوماسیون شدن سریع‌تری دارند به دنبال دارد. پایین نگه داشتن سطح دستمزدها از جمله‌ی این عواقب است.

منبع نشریه اکتوئل شماره ۱۹-۲۰۱۴

ارگان کنفدراسیون کشوری کارگران نروژ

برگردان به فارسی: صادق کار

به عقیده‌ی کارشناسان سوئدی، با ایجاد رفرم در سیستم آموزش و تربیت نیروی کار متناسب با نیاز واحدهای تولیدی، می‌شود با عواقب این پدیده مقابله کرد و عوارض آن را کاهش داد.

کارشناسان می‌گویند در آینده به خاطر این تحول، مالیات بر درآمد دیگر نمی‌تواند مهم‌ترین منبع در آمد مالیاتی دولت باشد.

دولت‌ها ناگزیرند تغییراتی در سیستم مالیاتی‌شان ایجاد کنند یکی از این تغییرات که توسط کارشناسان توصیه می‌شود، برداشتن تمرکز مالیاتی از روی دستمزد و انتقال آن روی مصرف است.

به عقیده‌ی محققین، سوئد در مقایسه با بسیاری از کشورها از امکانات و موقعیت بهتری برای مقابله با عواقب منفی انقلاب دیجیتالی برخوردار است.

چه کسانی بیشتر آسیب می‌بینند؟

اگر نتیجه‌ی تحقیقات محققین درست باشد، همه‌ی جامعه از این رهگذر آسیب خواهند دید. اختلاف درآمدها افزایش پیدا خواهند کرد، کارگران کم‌سواد و بی‌سواد نخستین قربانیان این روند می‌شوند، و وضعیت عموم مزدبگیران بدتر و سطح رفاه‌شان تنزل خواهد کرد، یافتن کار دشوارتر و آن‌هایی که بیکار می‌شوند شانس چندانی برای یافتن کار نخواهند داشت.

اگر روزی داشتن خودرو بدون راننده جزو آرزوهای وزارت دفاع آمریکا بود، امروزه که این آرزوی‌شان برآورده شده، آن‌ها به دنبال روبات‌هایی هستند که قادر باشند، کارهای الکتریکی و لوله‌کشی‌شان را انجام دهند و یا در عملیات امدادی، یاری‌شان کنند.

حتی یک سری کارهای تخصصی که به نظر می‌آید، محفوظ‌تر از مشاغل ساده‌تر باشند نیز در معرض تهدید قرار دارند. رشته‌ی اقتصاد یکی از این نوع رشته‌هاست که از هم‌اکنون با ورود فن‌آوری به این حیطه در معرض تهدید قرار دارد.